

Tato práce vychází z četby textů Alaina Robbe-Grilleta v kontextu posthumanistického myšlení o literatuře a umění. Záměrem bylo překročit uzavřený kontext hnutí „nového románu“ směrem k širším estetickým a filosofickým souvislostem, zvláště s francouzským strukturalismem a poststrukturalismem. Dvě části práce představují dva pohledy, které na sebe vzájemně míří a doplňují se.

První část, „Pohled a ne-lidský objekt umění“, se zabývá kritikou humanismu a existencialismu a vizuálními aspekty Robbe-Grilletových textů. Robbe-Grilletova kritika antropomorfní metafory a Barthesův „nulový stupeň rukopisu“ jsou dány do souvislosti s modernistickým konceptem „odlidštěného umění“ Ortegy y Gasset. Srovnání Žárlivosti se Sartrovou Nevlností přibližuje Robbe-Grilletovo pojetí odosobněného popisu. Od vztahu řeči, rétoriky a ontologie (ve Foucaultově interpretaci Roussela) a vztahu Deleuzovy „struktury Druhého“ a procesu čtení se text dostává k technice literárního a filmového pohledu a obrazu. Závěrečná kapitola interpretuje robbegrilletovskou „scénu“, na základě srovnání s Duchampovým dílem Je-li dáno, jako silně vizualizovaný objekt, který proměňuje vnímání a přístup k textu.

Tématem druhé části, „Literatura, smrt, technika“, je myšlení o literatuře v dílech M. Blanchota, M. Foucaulta, R. Barthese či Deleuze a Guattariho. Jako příklad proměny tradičních metafyzických pojmů je komentována metafora „smrti“ u Blanchota. Problematika „smrti autora“ a otázka jeho prázdného místa ve struktuře literárního díla se vrací v textech Foucaulta, Barthese a Sollerse o psaní, čtení a čtenáři. Čtvrtá kapitola promýšlí vztahy mezi materialitou a vizualitou textu (figurativností), čitelností a nečitelností. Závěrečná kapitola se zabývá otázkou psaní a technologie, pojmem stroje v experimentální estetice a u Deleuze a Guattariho a rozhraním lidské/nelidské opět ve vztahu k Robbe-Grilletovým textům.